

MINISTER GOSPODARKI

Warszawa, ^{9 grudnia} ~~listopada~~ 2008 r.

DE-III-0702-1-MO/08

L.dz. 2924

WYDZIAŁ WYKONAWCZY

10.12.08.

7213 *Borusewicz*

P.R. Marw
11.12.
Marw

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na wstępie należy podkreślić, że rynek biokomponentów i biopaliw ciekłych w Polsce rozwija się, czego odzwierciedleniem jest znaczący wzrost udziału biokomponentów w rynku paliw transportowych oraz wysoki poziom realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego (NCW) w I i II kwartale 2008 r. przez podmioty do tego zobowiązane. Na podstawie danych zawartych w zbiorczych raportach kwartalnych dotyczących rynku biokomponentów, paliw ciekłych i biopaliw ciekłych za I i II kwartał 2008 roku opracowanych przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki oszacowano, że poziom realizacji NCW w I półroczu 2008 r. wyniósł ok. 3,38%, nieomal osiągając tym samym wartość minimalnego progu w wysokości 3,45%, wyznaczonego na rok 2008 w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 15 czerwca 2007 r. w sprawie Narodowych Celów Wskaźnikowych na lata 2008 - 2013 (Dz. U. Nr 110, poz. 757).

Wymaga również zaznaczenia, iż Ministerstwo Gospodarki jest zainteresowane, aby rozwój rynku biokomponentów i biopaliw ciekłych wiązał się z korzyściami dla polskich producentów, wynikającymi z produkcji rolnej na cele nieżywnościowe, w tym z aktywizacją terenów wiejskich. Spełnienie oczekiwań związanych z rozwojem rynku biokomponentów i biopaliw ciekłych może być stymulowane odpowiednimi mechanizmami wsparcia, które mają zachęcać i stwarzać korzystne warunki dla podmiotów produkujących biokomponenty. Takiemu zachęceniu wytwórców biokomponentów mają służyć zapisy (notyfikowanej obecnie Komisji Europejskiej) ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. Nr 165, poz. 1169) dotyczące ulgi w podatku CIT, która rekompensowałaby część kosztów produkcji biokomponentów.

Zastosowanie mechanizmu w postaci zwolnień w podatku akcyzowym dla producentów paliw ciekłych i biopaliw ciekłych wynika przede wszystkim z faktu, że to głównie na nich ciąży obowiązek realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego. W związku z tym obowiązkiem ponoszą oni podwyższone w stosunku do paliw ropopochodnych koszty produkcji paliw z zawartością biokomponentów. „Przesunięcie” wsparcia z producentów paliw na wytwórców biokomponentów, polegające na całkowitym lub częściowym cofnięciu ulg w akcyzie, mogłoby spowodować wzrost cen paliw (bowiem pozbawieni wsparcia producenci mogliby sobie w ten sposób rekompensować część kosztów produkcji paliw z dodatkiem biokomponentów). W opinii Ministerstwa Gospodarki należy w sposób bardzo rozważny podejmować decyzje dotyczące przeniesienia środków finansowych ze zwolnień akcyzowych na dopłaty dla wytwórców biokomponentów. Dokładnej analizie powinny także zostać poddane propozycje związane z wprowadzeniem możliwości zastosowania wsparcia mieszanego (ulgi w akcyzie dla producentów paliw połączone z dotacjami dla wytwórców biomasy lub biokomponentów). Wprowadzenie takiego mechanizmu wiązałoby się z dalszym komplikowaniem systemu wsparcia i mogłoby nie zyskać akceptacji Komisji Europejskiej.

W odniesieniu do zagadnień dotyczących polityki koncernów paliwowych w zakresie organizacji i przeprowadzania procedur przetargowych (wyłonienie dostawców biokomponentów na potrzeby produkcji biopaliw ciekłych oraz paliw ciekłych z dodatkiem biokomponentów), jak również sygnałów wskazujących, iż poprzez wykorzystanie dominującej pozycji na rynku prowadzą one preferencyjną politykę wobec zagranicznych dostawców biokomponentów, uprzejmie informuję, że Ministerstwo Gospodarki podjęło działania zmierzające do rozpoznania istniejącej sytuacji i zlikwidowania ewentualnych uchybień (w tym celu zwrócono się do Ministra Skarbu Państwa, Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz do Prezesa PKN Orlen S.A. o udzielenie wyjaśnień w tym zakresie).

Jednocześnie wyraźnego podkreślenia wymaga fakt, że gospodarka Polska funkcjonuje obecnie w ramach jednolitego rynku Unii Europejskiej. W świetle regulacji unijnych Polska posiada bardzo ograniczone możliwości wpływu na przepływ bioetanolu pomiędzy państwami członkowskimi, w tym bioetanolu pochodzącego z importu z krajów trzecich. Jedyne ograniczenie w imporcie może być podyktowane koniecznością spełniania przez określony towar wymogów zapewniających taki sam poziom ochrony zdrowia oraz życia ludzi i zwierząt, środowiska a także ochrony konsumentów. Każde działanie podejmowane

przez Polskę oraz inne państwa członkowskie, zmierzające w kierunku ograniczenia swobody przepływu towarów w ramach rynku wspólnotowego podlega kontroli Komisji Europejskiej.

Na forum Unii Europejskiej Polska sprzeciwia się nadmiernemu importowi biomasy, w tym bioetanolu, na teren Wspólnoty. Polska postuluje, aby cele na poziomie UE w zakresie wykorzystania biokomponentów były formułowane w sposób, który pozwoli na ich zrealizowanie bez konieczności importu biomasy, w tym gotowych biokomponentów, z krajów trzecich. Stanowisko Polski jest realizowane poprzez działania związane z:

- pracami nad projektem dyrektywy w *sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych*, gdzie Polska prezentuje pogląd, że ustanowione kryteria w zakresie zrównoważonego rozwoju powinny być jednakowe dla biopaliw wyprodukowanych na terenie Unii Europejskiej, jak i dla biopaliw wyprodukowanych w krajach trzecich,
- pracami w ramach Komitetu Kodeksu Celnego, gdzie Polska zdecydowanie sprzeciwia się bezcłowemu importowi bioetanolu z krajów trzecich na teren Wspólnoty.

Mając na uwadze powyższe, Ministerstwo Gospodarki nie przewiduje w chwili obecnej wprowadzenia kontroli w zakresie pochodzenia bioetanolu. Należy jednak dodać, że zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o *biokomponentach i biopaliwach ciekłych* (Dz. U. Nr 169, poz. 1199, z późn. zm.) biokomponenty wprowadzane do obrotu lub wykorzystywane przez producentów do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych (w tym bioetanol) powinny spełniać wymagania jakościowe, określone w rozporządzeniu Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 19 października 2005 r. w *sprawie wymagań jakościowych dla biokomponentów oraz metod badań jakości biokomponentów* (Dz. U. Nr 218, poz. 1845), potwierdzone certyfikatem jakości wydanym przez akredytowane jednostki certyfikujące. Równocześnie, zgodnie z wyżej wymienioną ustawą, biokomponenty wprowadzane do obrotu podlegają kontroli prowadzonej przez Inspekcję Handlową.

W świetle sygnałów o braku skutecznego mechanizmu wsparcia dla producentów spirytusu należy wyraźnie podkreślić, iż problemów związanych z kondycją polskich gorzelni nie należy utożsamiać wyłącznie z wykorzystywaniem produkowanego w nich spirytusu na potrzeby rynku biopaliw, ale także rynku spożywczego, funkcjonującego w obszarze polityki rolnej. Import na cele spożywcze należy uznać za jeden z czynników, które mają wpływ na zmniejszenie poziomu produkcji spirytusu w polskich gorzelniach. Z informacji

posiadanych przez Ministerstwo Gospodarki wynika, że w 2007 r. import alkoholu etylowego nieskażonego kształtował się na poziomie 68,8 tys. ton, przy eksporcie w wysokości 34,5 tys. ton. W I półroczu 2008 r. wartości te wynosiły odpowiednio 41,0 tys. ton oraz 18,0 tys. ton, dając w obydwu opisywanych okresach ujemne saldo w handlu zagranicznym alkoholem etylowym nieskażonym.

Należy podkreślić, że obecnie prowadzone są intensywne analizy (we współpracy m. in. z Ministerstwem Finansów oraz Ministerstwem Rolnictwa i Rozwoju Wsi), mające na celu wypracowanie rozwiązań sprzyjających wytwarzaniu biokomponentów w Polsce oraz badające celowość i zasadność wprowadzenia ewentualnych zmian w istniejącym systemie wsparcia rozwoju rynku biokomponentów i biopaliw ciekłych. W związku z tym w dniu 14 listopada br. w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz w dniu 24 listopada br. w Ministerstwie Gospodarki odbyły się spotkania zainteresowanych urzędów i organizacji.

W odniesieniu do zagadnienia związanego z rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 25 czerwca 2008 r. w sprawie środków dopuszczonych do skażania alkoholu etylowego (Dz. U. Nr 120, poz. 776), uprzejmie informuję, że do Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi zwrócono się z prośbą o rozważenie możliwości wprowadzenia zmian w ww. rozporządzeniu.

Przedstawiając powyższe, wyrażam przekonanie, iż wyjaśnienia te stanowią wyczerpującą odpowiedź na zagadnienia podniesione w oświadczeniu złożonym przez Pana Senatora H. Woźniaka.

z
J. Szczęśliwą

z up. MINISTER
Jodnna Szczęśliwą - Łobodzińska
PODSEKRETARZ STANU